

THAT MAN

ထိုသူ

(ကမ္ဘီရလူမော်)

ဂမ္ဘီရလူမော် ထိုလူ (THAT MAN)

လသည် ခပ်ကွေးကွေးလေး သာနေ၏။

(၃) ရက်လ ခုံးမျက်စ ဆိုစကားကြောင့် ပြက္ခဒိန်မကြည့်ဘဲနှင့် လဆန်း (၃) ရက်ဆိုသည် ကို နိုင်ဘသာ သိလိုက်၏။

ပျောက်ပျောက်ကျားကျား လရောင်လေး၏ အလင်းကို အားပြု၍ စက်ဘီးကို နင်းလာခဲ့၏။

အစင်ရွာတွင် တစ်ပတ်ခန့် လုပ်ငန်းခွင်ပြီးဆုံးခဲ့သဖြင့် သံဖြူဇရပ် ကတ္တရာလမ်းအတိုင်းမှ ကနင်သို့ ပြန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုကားလမ်းတစ်လျှောက် မိုးချုပ်သည် နှင့် ကားအသွားအလာ မရှိတော့သဖြင့် ကားမီးများ ကိုလည်း အားထား၍ မရဘဲ ရှိနေ၏။

နိုင်ဘသာသည် ကြောက်တတ်သူ ဖြစ်၏။

လရောင်လေးကို မှီခိုပြီး လမ်းဘေးဝဲယာသို့ အကဲခတ်၍ အပြင်းနှင့် လာခဲ့လေ၏။

ဟော ... ကတ္တရာစေးလမ်းပေါ်တွင် လူနှင့်တူသော မည်းမည်းအရိပ် သဏ္ဌာန်သည် လမ်းမ အလယ်ကောင်၌ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသည် ကို ခပ်

လှမ်းလှမ်းမှ တွေ့လိုက်ရ၏။

ဟာကွာ၊ ဘယ်လိုလူလဲ။ ကားသာဆိုရင် ဝင်တိုက်သွားတော့မှာ ပဲ။
ဟင်းဟု ဆိုလိုက်ပြီး အနားအရောက်တွင် စက်ဘီးကို ဘရိတ်အုပ်လိုက်
၏။

ထိုသူသည် ကြောက်စိတ်မရှိဘဲ ထိုင်ရာမှ ထ၍ စက်ဘီးကို ရင်ဆိုင်
လိုက်ပြီး အခိုးအငွေ့ကဲ့သို့ တိုးလျှိုပေါက် ဖြတ်သန်းသွားလိုက်သောအဖြ
စ်ကြောင့် နိုင်ဘသာ ကြက်သီးထသွားတော့၏။

အနောက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုလူသည်
မျောက်ကြီးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ခါးကုန်းကုန်းဖြင့် တရွေ့ရွေ့ သွားနေသ
ည် ကို တွေ့နေရ၏။

မကြုံစဖူး ကြုံလိုက်ရသော ထိုအဖြစ်ကြောင့် နိုင်ဘသာသည် ကြော
က်စိတ်များ ဝင် လာပြီး စက်ဘီးကို သွက်သွက်လေးနင်း၍ ဆက်လာခဲ့
၏။

အပြင်းနှင်လာခဲ့ရာမှ နိုင်ဘသာ ကမူကုန်းမြေအကွယ်တစ်ခုကို ဖြ
တ်လိုက်သည် နှင့် သုသာန်ဆီမှ ခွေးအူသံများ ကြားလိုက်ရပြန်၏။

ထိုသို့ ခွေးများ အူခြင်းသည် ယနေ့ထိုသင်္ချိုင်းတွင် အသုဘအသစ်တ
စ်လောင်း မြေမြှုပ်လိုက် ပြီ ဆိုသည် ကို သိလိုက်သော နိုင်ဘသာသည်
မရဲတရဲဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ဆက်လာခဲ့၏။

သင်္ချိုင်းမြေကို ဖြတ်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ စက်ဘီးအရှိန်ကို လျှော့နင်းလိုက်၏။

သူ့နောက်မှ အသံများ ထပ်ကြားလိုက်ရပြီး ထိုအသံတို့ နှင့်အတူ ခဲ
လုံးများ ကမူပေါ်မှ ကျလာ သည် ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် စက်ဘီး
ရပ်ပြီး အရဲစွန့် ကြည့်လိုက်၏။

တစ်စုံတစ်ခုသော အရိပ်အယောင်မှ မတွေ့ရသဖြင့် ထိုအဖြစ်သည် သင်္ချိုင်းကုန်းမြေမှ နာနာဘာဝများ ခြောက်လှန့်ခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်သည် ဟု တွေး၍ ဆက်နင်းလာခဲ့၏။

နိုင်ဘသာ အကွေ့တစ်ခုသို့ ထပ်ချိုးလိုက်၏။

သူ့ဆီသို့ ခဲလုံးများ ထပ်ကျ လာပြီး ထိုခဲလုံးများ ထဲတွင် မီးရထားသံ လမ်းခင်း ကျောက်ခဲများ ပါလာသည် ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် တစ် စုံတစ်ယောက် ရန်ပြုလိုက်၍ ခဲဖြင့် ပေါက်သည် ဟု အထင်ရှိပြီး စက် ဘီးကို အားသွန်နင်းလျက် ရွာအရောက် တက်သုတ်နှင်လိုက်တော့၏။

နိုင်ဘသာ အမောတကြီး အိမ်ခြံဝင်းသို့ ဝင်လာသည် ကို တွေ့လိုက် ရသော ဇနီးဖြစ်သူ မိခင်ပိုသည် ကပျာကယာ ထွက်ကြိုလိုက်ရ၏။

‘ဘာဖြစ်လာတာလဲ ကိုဘသာ’

‘ငဲ့ကို ခဲနဲ့ လိုက်ပေါက်လို့ ငါ အမြန်နင်းလာခဲ့ရတာ မောနေတာပဲ’

‘ဘယ်သူက ပေါက်တာလဲ’

‘ငဲ့မှာ ရန်သူမရှိပါဘူးကွာ။ လာပါ။ အိမ်ထဲကျမှ ပြောပျံ့မယ်’ ဟု ဆို ၍ အိမ်ထဲ ဝင်လိုက်ကြ ၏။

‘ငဲ့ကို ခဲနဲ့ ပေါက်တာကွ’

‘အဲဒါကိုပဲ ကျွန်မမေးနေတာလေ’

‘သောင်ပုံသင်္ချိုင်းကုန်း အဖြတ်မှာ လိုက်ပေါက်တာ’

‘ရှင့်ကို သရဲခြောက်လိုက်ပြီနဲ့ တူတယ်’

‘အဲ ... ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ အရပ်ရှည်ရှည်၊ ခါးကိုင်းကိုင်းနဲ့ မျောက် လိုလူ’

‘ဘာပြောတယ် ကိုဘဿ’

‘သူ့ကို စက်ဘီးနဲ့ တိုက်မိမှာ စိုးလို့ ဘရိတ်အုပ်လိုက်တာကို မရှောင်ဘဲ ထွက်သွားပြီး ငါ့နောက်လိုက် ခဲနဲ့ ပေါက်တာ’

‘ဟုတ်လို့ လားတော်။ ရှင်ပြောတာ မရှင်း မရှင်းနဲ့ ’

‘မဟုတ်ဘဲနဲ့ ငါပြောပါ့မလား ခင်ပိုရာ’

နိုင်ဘဿ၏ စကားကိုကြားလိုက်ရသော အဖိုးဦးခင်ရွှေသည် ထိုင်ရာမှ ထ လာပြီး ဘဿပြော တာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ကွာ ဟု ဆိုလိုက်၏။

‘ဗျာ’

‘ဒီနေ့ နေ့လယ်ကမှ ရွာမြောက်က ကိုပြားရဲ့ အသုဘကို အဲဒီသံချိုင်းမှာ မြေမြှုပ်လိုက်တာ ကွ’

‘ဘယ်သူလဲ’

‘ဟိုလေကွာ၊ အရပ်ရှည်ရှည် ခါးကုန်းကုန်းနဲ့ စိတ်မနှံ့တဲ့ လူ’

‘ရွာရိုးကိုးပေါက် လျှောက်သွားနေတဲ့ ဟိုအဘိုးကြီးကို ပြောတာလား’

‘ဟုတ်တယ်။ သူ့ကို ရွာထဲမှာ သိပ်တွေ့ရတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ’

‘ဘာဖြစ်လို့ လဲ အဖိုး’

‘မိုးလင်းကမိုးချုပ် မီးရထားလမ်းရှိတဲ့ နေရာတွေသွားပြီး အဲဒီက သံလမ်းခင်း ကျောက်ခဲတွေ ကို ဟိုက ဒီရွှေ၊ ဒီက ဟိုသယ်နဲ့ သွားလုပ်နေတာကွ’

‘သူက မီးရထားလုပ်သားကြီးလား’

‘ဘယ်က ဟုတ်ရမှာ လဲ။ တစ်ချိန်တုန်းက ချွေးတပ်သားဟောင်းကြီး ပါ’

‘ဟင်’

‘ဒီလိုပါကွာ၊ ဂျပန်တွေတက်လာတော့ ယိုးဒယားနဲ့ မြန်မာနယ်စပ်မှာ ကွေ့မြစ်ဆိုတာရှိ တယ်။ အဲဒီမှာ သေမင်းတမန် မီးရထားလမ်း ခင်းဖို့ လို့ သံဖြူဇရပ်မှာ ချွေးတပ်သား အဆွဲခံရတဲ့ အထဲမှာ သူ ပါသွားခဲ့တယ်’

‘ဟုတ်လား’

‘အသက်ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိသေးတယ်။ သူ့ကို ရွာမှာ ငပြား ... ငပြား လို့ ခေါ်ကြတယ်’

‘ဪ ... ဪ’

‘သူက ချွေးတပ်ထဲ ရောက်သွားပေမယ့် ထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစားဘူး။ ခိုင်းတာမှန်သမျှ အကုန်လုပ်တယ်။ အချောင်လည်း မခိုဘူးကွ။ ငှက်ဖျား မိနေတာတောင် လုပ်မြဲလုပ်နေတဲ့ သူ’

‘ချွေးတပ်ထဲရောက်သွားရင် ပြန်လမ်းမရှိဘူး။ သေကြရတာချည်းပဲ လို့ ကျွန်တော်ကြားဖူးပါ တယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သေကံမရောက် သက်မပျောက် ဆိုသလို စစ်ကြီးပြီးတော့ သူ ရွာကို ပြန်ရောက်လာခဲ့လို့ အားလုံးက အံ့သြကြရတယ် ။ သူတစ်ယောက်ပဲ ပြန်လာနိုင်ခဲ့တာကွ။ သံဖြူဇရပ် က ချွေးတပ်သား တွေ အကုန်သေခဲ့ကြတယ်’

‘တော်သေးတာပေါ့ဗျာ’

‘ဒါက သူ့ရဲ့ ကံစီမံရာ အကြောင်းတရားလို့ ဆိုရမှာ ပေါ့ကွာ။ ဒါပေမဲ့
ငှက်ဖျားပိုးဝင်ပြီး ရူးပြန်လာတာ ဦးနှောက်လည်း မကောင်းတော့ဘူး
ထင်ရာမြင်ရာလျှောက်လုပ်နေတာပဲ’

‘ဖြစ်ရလေ’

‘သူ ရူးပုံက ချွေးတပ်အစွဲအလမ်းကြောင့်ပဲ။ အဲဒီ ဥပါဒါန်အစွဲက
မပြတ်ဘူး။ သူ့ကိုယ်သူ ချွေးတပ်သားပဲလို့ အစွဲနဲ့ မီးရထားသံလမ်းက ခဲ
တွေကို ဟိုသယ်ဒီရွှေ့နဲ့ သူ့တာဝန်ကိုကျေပွန်အောင် ထမ်းဆောင်နေ
တာလို့ ပဲ သူထင်နေတယ် ဘယ်သူမှ တားလို့ မရပါဘူးကွာ။ မီးရထား
ဌာနက (၂) ကြိမ်၊ (၃) ကြိမ် အရေးယူခဲ့ပေမယ့် အရူးဆိုတာသိလို့ ပြန်လွှ
တ်ပေးခဲ့တယ်’

‘သူက အသက်တော့ရှည်သားပဲနော် အဖိုး’

‘သူ့အကြောင်းကို သိနေကြလို့ ရွာက ခွင့်လွှတ်ထားခဲ့ကြပါတယ်။
တစ်နေ့ကမှ သူဆုံးတာ ရွာပြင်ထုတ်ထားပြီး ဒီနေ့ နေ့လည်မှာ သူ့အသု
ဘကို အဲဒီသင်္ချိုင်းမှာ မြှုပ်လိုက်ရတယ်’

‘ကျွန်တော် အပြန်မှာ အဲဒီသင်္ချိုင်းက ခွေးတွေအူသံကြားလိုက်ရလို့
ဒီနေ့ အသုဘအသစ် တစ်လောင်း မြေမြှုပ်လိုက်ပြီဆိုတာကို ကျွန်တော်
သိလိုက်ပါတယ်။ လက်စသတ်တော့ ဦးပြားဖြစ် နေတာကိုးဗျာ’

‘မင်းပြောတဲ့ စကားတွေထဲမှာ မီးရထားသံလမ်းက ခဲတွေနဲ့ ပေါက်
တယ်လို့ ကြားလိုက်ရလို့ အဲဒါ ကိုပြားဖြစ်ရမယ်လို့ ငါပြောလို့ ရသွား
တာကွ’ ဟု အဖိုးဦးခင်ရွှေက ပြောလိုက်သဖြင့် နိုင်ဘသာ စဉ်းစားကြည့်
နေလေ၏။

‘လူ့ပြည်လူ့ဌာနီမှာ အဲဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေနဲ့ ကြုံကြရတဲ့ လူတွေ ရှိကြ

ပါတယ်။ မင်း အခုကြုံ လိုက်ရတာပဲ ဘာသာ’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဥပါဒါန်ကြောင့် ဥပဒ်ရောက်တယ်တဲ့ ကွ။ ဥပါဒါန်ငြိတွယ်လိုက်ပြီ ဆိုရင် ဘဝကူး အကြောင်း မလှတော့ဘူး။ ကိုပြားမှာ ယခုတိုင် ချွေးတပ် သားဆိုတဲ့ ဥပါဒါန်တရားကျရောက်နေဆဲပဲ။ ဥပါဒါနပစ္စယော ဘဝေါ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိလို့ ဆိုထားတဲ့ တရားတွေကို မင်းတို့ နားကြားထားကြ တာပဲ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ။ သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခုဆိုတာ ရှိနေ လေတော့ စောင့်ကြည့်ကြရ ဦးမှာ ပဲ။ သူရက်လည်ဖို့ က (၄) ရက်လော က် လိုပါသေးတယ်ကွာ’ ဟု အဖိုးဦးခင်ရွှေက ထပ်၍ ပြော ပြလိုက်သော ကြောင့် အရပ်ရှည်ရှည် ခါးကုန်းကုန်းဖြင့် တရွေ့ရွေ့သွားနေသော မည်း မည်းပုံရိပ် ထိုသဏ္ဌာန်ကို နိုင်ဘသာသည် ပြန်လည်၍ စဉ်းစားပုံဖော်ကြ ည့်လိုက်၏။

ဪ ... ထိုလူ။

ဂမ္ဘီရလူမော်
